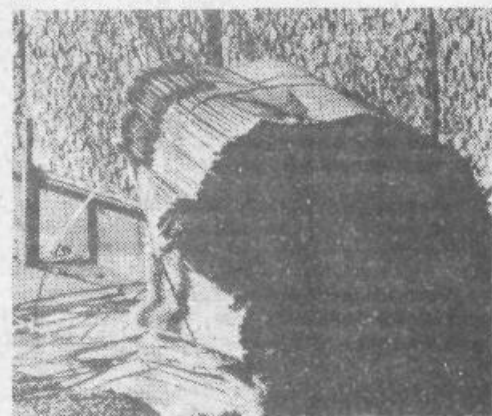

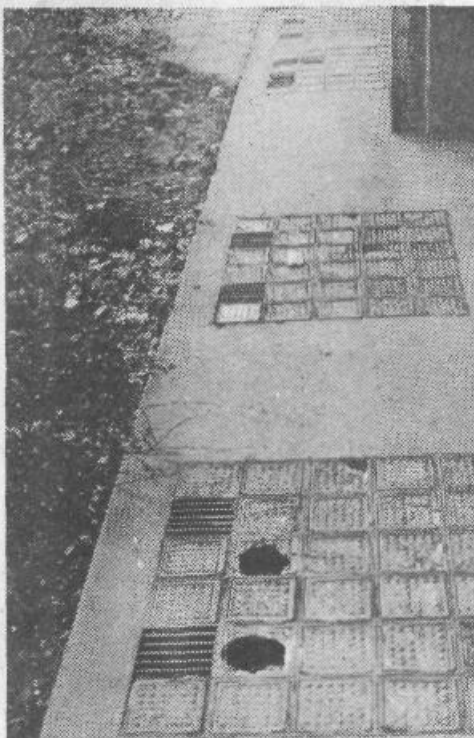
V Smledniku imajo društvo prijateljev oslov, še bolje pa bi bilo, če bi kdo ustanovil podobno društvo prijateljev konjev. Ta žival je namreč v naši občini že skoraj izumrla. (Ob naslednjem energetskega udarca se nam bo po konjičkih še kolcalo!) Kmetovalcem za spodbudo pa tale romantični posnetek iz okolice Zbilj.

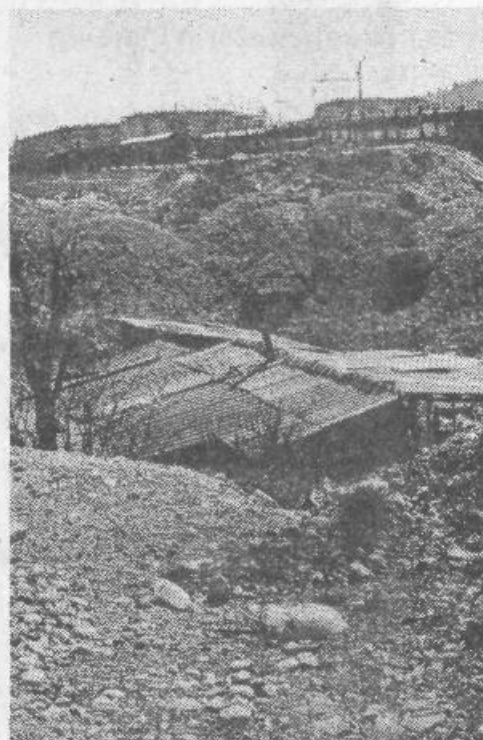
Vsaka škatlica zdravil ima navodilo o uporabi arcnije, toda voznik Lekovega tovornjaka meni, da je to premalo. Med vožnjo proti Sentvidu je iz nemarno naloženega kamiona raztresel cele šope navodil, ki zdaj seveda ležijo po travi. Namen je bil dober, toda saj poznate ljudi — nočejo se sklanjati v blato. Tako proučujejo zdravilska navodila le krti in kokoši — škoditi jim navsezadnje tudi ne more...

Lahko nekoliko zlorabimo tole rubriko in jo izkoristimo za majčkeno obvestilo bralcem? Hvala. Torej, spoštovani bralci, sporočite nam, kako je z dostavo Javne tribune v vaši ulici, krajevni skupnosti. Kljub naporom in dokaj dobrim honorarjem za raznašanje se nam namreč še vedno zdi, da kakšen kup Tribune obleži za vogalom, ljudje pa zaman čakajo na časopis. Javna tribuna izhaja vsak mesec — sporočite nam, če je ne prejimate redno!

Pred hišo na Celovski 101 so v pločniku nevarne luknje. Glede na to, da je v stavbi servis za popravilo gospodinjstev aparatov, bi človek sklepal, da morajo tam okoli hoditi strašno razburjene stranke: od jeze kar topotajo in delajo luknje v talnih ploščah. Toda, brez šale — luknje so nevarne, cela otroška noga zleze vanje. Da ne bo kakšne nesreče iz čiste nemarnosti!

Barakarsko naselje ob Korotanski je neuničljivo. Večino barak so porušili, toda obveščevalna služba deluje in v ostankih zapuščenih bivališč se hitro naselijo novi prebivalci. Tudi koliba na sliki je sredi gradbišča in na pogled povsem neprimerna za bivanje — pa se nad njo vendarle suklja dim. Barake tako nekateri uporabljajo za odskočno desko do solidarnostnega stanovanja...

Dan, ko se zberejo kužki oziroma njihovi lastniki in jih cepijo (se pravi kužke, ne lastnike), je imenitna priložnost za sklepanje novih poznanstev. Med lastniki, se razume. Živali ne potrebujejo kakšnih posebnih spodbud in priložnosti za spoznavanje vrstnikov. Človek je bolj kompliciran...

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Siška. Glasilo ureja izdajateljski svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik, Vilma Prezelj, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec), Srečko Vrhovnik. Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 411, telefon 555-021, int. 282. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografije: Franc Rozman